

Motion till riksdagen

1989/90:A66

av Inger Hestvik m.fl. (s)

med anledning av prop. 1989/90:76

Regionalpolitik för 90-talet

I den regionalpolitiska propositionen föreslås att utvecklingsfonderna i stöd-området ska få pengar speciellt riktade till kvinnor som vill starta eget företag. Detta är positivt eftersom en undersökning vid Handelshögskolan i Göteborg visar att bara 7 procent av glesbygdstödet tidigare har gått till kvinnlig verksamhet.

Kvinnor som söker glesbygdstöd vill oftast ha pengar till typiskt kvinnliga verksamheter som service, turism, hantverk och hemslöjd. Vissa länsstyrelser betraktar inte dessa verksamheter som "riktiga" jobb och det har visat sig vara svårt att få stöd för att starta dessa "kvinnliga" verksamheter. Stödet har i stället riktats till exportindustri och till företag, som inte vänder sig bara till den lokala marknaden.

Utöver satsningar på ovan beskrivna verksamheter borde kvinnorna dessutom kunna få stöd för att satsa på tjänsteverksamheten ute i landet med hjälp av datorer och telefax.

Förvaltningarna i storstäderna, departementen, många företag och en hel del statlig verksamhet skulle kunna lämna över arbetsuppgifter till arbetsplatser ute i glesbygden. Där skulle de kunna få både kvalificerat, analyserande arbete och vanliga kontorsgöromål utförda utanför de överhettade storstadsregionerna där arbetskraftsbristen är stor.

Att dessa tankar kan bli verklighet har man visat i Friggessund i Hälsingland. Där har två kvinnor startat ett litet företag kallat "Datagår'n". Det visar också att kvinnor och teknik är något som hör ihop och som kan utvecklas.

Kvinnor med kreativitet och vilja att "göra något nytt" hämmas ofta i sina ambitioner av bristande kunskap om hur vårt samhälle fungerar, vilka vägar man kan gå för att få fakta om t.ex. utbildningsmöjligheter, studiesocialt stöd, ja, över huvud taget vilka möjligheter vårt samhälle kan erbjuda.

I varje län borde det finnas ETT ställe dit man som kvinna kan vända sig för att få upplysningar och råd av skilda slag. Dit man kan vända sig för att bli lotsad vidare i samhällslabyrinten. Tänk om ETT telefonsamtal skulle kunna bli öppningen till ett rikare liv för individen och till nytta för samhället.

I propositionen står att "stöd till särskilda insatser för kvinnor bör kunna lämnas av medlen för regional projektverksamhet som länsstyrelserna disponerar". Det är fina tankar och en god vilja som ligger bakom denna formulering.

ring. Tyvärr har det visat sig, att det inte räcker med denna typ av viljeinriktning. Ska det hända något positivt för kvinnorna i skogslänen måste mer bestämda tag tas till.

Vi motionärer anser därför, att en viss summa pengar ur anslaget för regional projektverksamhet, ska specialdestineras just till kvinnor i skogslänen och med möjlighet att utnyttja dessa medel till både "hårda och mjuka" satsningar.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om stöd till kvinnor i skogslänen.

Stockholm den 26 mars 1990

Inger Hestvik (s)

Iris Mårtensson (s)

Margareta Winberg (s)

Kristina Svensson (s)

Britta Sundin (s)

Ewa Hedkvist Petersen (s)

Mot. 1989/90
A66